

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Z. P.**, nar. X
státní příslušnost X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**,
se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. října 2025, č. j.: CPR-28558-3/ČJ-2025-930310-V234

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 10. 7. 2025, č.j. KRPA-218931-16/ČJ-2025-000022-SV, kterým bylo žalobci uloženo podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců

na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), správní vyhoštění a byla stanovena doba 1 roku, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „členské státy EU a smluvní státy“), jejíž počátek byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy cizinec vycestuje z území členských států EU a smluvních států; zároveň byla žalobci stanovena doba k vycestování z území členských států EU a smluvních států do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, správní orgán I. stupně dále podle § 120a zákona o pobytu cizinců rozhodl, že se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě předně namítl, že je napadené rozhodnutí nepřiměřeně přísné, neboť se jedná o jeho první pochybení, po jehož odhalení vzorně s policejním orgánem spolupracoval. Společenskou nebezpečnost jednání žalobce dále oslabuje skutečnost, že se protiprávního jednání dopustil pod vlivem tíživých osobních poměrů, pro něž se musel uchýlit k výkonu nelegální práce, aby zabezpečil rodinu žijící v domovském státě. Žalobce tak má za to, že je možné na něj působit i mírnějším a výchovnějším způsobem, než pouze cestou správního vyhoštění na dobu jednoho roku.
3. Žalobce k tomu uvedl, že pochází z poměrně chudého státu, jehož občané nejsou schopni uživit své rodiny životem a prací v něm, protože jsou nuceni cestovat za prací do cizích států. Tato situace pak dohnala žalobce k nelegální práci, přičemž mu bylo dostatečným trestem již to, že byl policií zadržen a omezen na osobní svobodě, což bylo pro něj dostatečným poučením pro to, aby se napříště vyhnul jakýmkoli protiprávnostem.
4. Podle žalobce je proto napadené rozhodnutí v rozporu s ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť by bylo možné na něj působit mírnějším opatřením v podobě správního vyhoštění na dobu 6 měsíců.
5. Proto žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí nalézacího správního orgánu s tím, že neshledal ve svém postupu žádné pochybení. V odvolacím řízení bylo podle žalovaného reagováno na všechny žalobcem uplatněné odvolací námitky a tyto byly současně v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádány. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
8. Žalobce byl dne 10. 7. 2025 kontrolován hlídkou Policie ČR, které předložil ke kontrole cestovní doklad vydaný X č. X, ve kterém nebyl vylepen lotyšský vízový štítek s platností od 17. 2. 2023 do 17. 5. 2023. Žalobce dále předložil lotyšské povolení k pobytu č. X

s platností do 3. 7. 2025, u něhož bylo z Schengenského informačního systému zjištěno jeho zrušení ze strany Lotyšska ke dni 24. 7. 2024. Vzniklo tak podezření z neoprávněného pobytu na území České republiky, pročež byl žalobce podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.

9. Dne 10. července 2025 správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce. Žalobce sám do protokolu o výsledku v právním postavení účastníka řízení uvedl, že přicestoval do schengenského prostoru, konkrétně do Lotyšska, dne 23. 3. 2024 na základě dlouhodobého povolení k pobytu vydaného Lotyšskem. Poté vycestoval do České republiky a od té doby zde pobývá nepřetržitě. Věděl, že zde pobývá nelegálně, ale myslel si, že jeho karta skončila až letos. O tom, že karta byla zrušena už od srpna 2024, nevěděl. Přicestoval za účelem studia, avšak nikdy nestudoval a na území České republiky pracoval jako kurýr s vědomím, že bez pracovního povolení není oprávněn na území České republiky pracovat. Výslovně uvedl, že si je vědom oprávněného pobytu. Chtěl zjistit podmínky studia. Ke svým osobním poměrům dále uvedl, že je svobodný, bezdětný. V České republice nemá žádné příbuzné a celou rodinu má v X, kde všichni společně bydlí v rodinném domě rodičů. V České republice nemá žádný majetek ani žádné aktivity. K vazbám na území České republiky uvedl, že zde nemá žádnou blízkou osobu či rodinného příslušníka. Nemá zde ani žádné závazky ani pohledávky. K možnostem návratu do X se žalobce vyjádřil tak, že má v případě vyhoštění kde bydlet. Nevidí žádnou překážku pro vycestování do X, kde mu nic nehrozí. Peníze na další pobyt a vycestování má.
10. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR ze dne 10. 7. 2025, ev. č. ZS58783, vyplývá závěr, že vycestování žalobce do X je možné. Z materiálu Ministerstva vnitra ze dne 14. března 2025 označeného jako X – Bezpečnostní a politická situace v zemi nevyplývá pro žalobce žádná hrozba či nebezpečí v zemi původu v případě jeho návratu.
11. Správní orgán prvního stupně následně poté, co umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vydal rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, proti kterému se žalobce řádně a včas odvolal k žalovanému, který žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí nalézacího správního orgánu potvrdil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejících přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“).
13. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4. zákona *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
14. Podle ust. § 119a odst. 2 zákona *nelze rozhodnutí o správním vyhoštění podle ustanovení § 119 vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
15. Podle § 174a odst. 1 zákona *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů,*

ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

16. Ze správního spisu je v první řadě zřejmé, že žalobce skutečně ke dni svého zajištění a následně v době vydání rozhodnutí nalézacího správního orgánu pobýval na území České republiky neoprávněně, a to ode dne 7. 9. 2024 do 10. 7. 2025. To se podává z lustrací v příslušných informačních systémech včetně Schengenského informačního systému, z kopie cestovního dokladu žalobce, z absence jiného platného oprávnění k pobytu v cestovním dokladu žalobce a nakonec i z výpovědi samotného žalobce v právním postavení účastníka správního řízení.
17. Ze shora citovaného ustanovení zákona o pobytu cizinců je zjevné, že správní orgán prvního stupně musí ke správnímu vyhoštění cizince přistoupit z úřední povinnosti při naplnění shora uvedené skutkové podstaty. Jediným v úvahu připadajícím korektivem je v tomto případě ust. § 119 a odst. 2 zákona, podle kterého rozhodnutí o správním vyhoštění nelze vydat, jestliže by jeho důsledkem byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. Městský soud v Praze ovšem plně sdílí veškeré důvody, které žalovaného vedly k závěru o tom, že správní vyhoštění žalobce není nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce. Má přitom za to, že vědomý neoprávněný pobyt na území České republiky po dobu více než deseti měsíců, nelze kompenzovat spoluprací žalobce a odkazem na jeho tíživou ekonomickou situaci. Pro stručnost lze na žalovaným uvedené důvody na str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí odkázat.
18. Z obsahu žaloby se podává, že žalobce prakticky brojí proti stanovené době, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU a smluvních států, v trvání jednoho roku, když má za adekvátní dobu 6 měsíců. K tomu soud konstatuje, že správní orgány stanovily tuto dobu na hranici jedné pětiny zákonem stanoveného rozmezí, přičemž z úřední činnosti zdejšího soudu se podává, že se stanovená doba nijak nevymyká běžné praxi správních orgánů a odpovídá okolnostem případu žalobce. Správní orgány pak stanovenou dobu zákazu vstupu dostatečně odůvodnily na str. 7 rozhodnutí nalézacího správního orgánu, resp. str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí, kdy soud se těmito odůvodněními ztotožňuje.
19. Soud tak má za to, že žalovaný napadené rozhodnutí řádně odůvodnil a vypořádal se dostatečně se všemi odvolacími námitkami žalobce. Správně a dostatečně se zabýval i přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle ust. § 119a odst. 2 zákona ve spoj. s ust. § 174a zákona.
20. V případě žalobce tak došlo k naplnění podmínek pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4. zákona a správní orgány tedy postupovaly správně, pokud dospěly k těmto závěrům.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou

22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení v řízení před zdejším soudem nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 3. prosince 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.

samosoudce